

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

5. Iuveniles conatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

die præcipitat. In Lingua vim nocendi consideras? rapidissimus ignis, Phaëthon est verissimus. Innumera nocturna cogitas? Orbem terrarum perdit, vastat, incendit, Orbis est exitium. Nec cœlo parcit, flammam suas & in astra spargit, superos, beatosque Cœlites, Deum ipsum lacessit. Nulla nocendi vi Phaëthonte inferior est. Quinimo terras penetrat, & ipsum quoque Tartarum, ipsos etiam manes ignibus suis involvit. Drexelius de Vitijs Linguæ.

V. Epitaphium quoque Phaëthontis doctrinam suppeditat, quod hoc est:

(e) Hic situs est Phaëthon currus auriga paterni,
Quem si non tenuit, magnis tamen excidit ausis.

Vsurpandum in eos, qui grandia conantur, medijs tamen in contibus deficiunt. Politianus adolescens (ut hoc exempli causâ adducam) Homerum donare latino carmine instituerat. Quo conatu suo, cum paulò insolentiū gloriaretur, & eruditorum judicia exquireret, Cardinalis Papiensis jocosè ludens, ei in hæc verba rescripsit: Censeo operam inchoatam non esse deserendam: si enim non assequeris, quod affectas, æqualis tamen tui Phaëthontis laudem invenies, ut idem de suscep-
to à te Homero, quod de suscepto ab illo curru solari dicatur: *Quem si non tenuit, magnis tamen excidit ausis.*

(e) Invenitlos conatus.

S Y M B O L U M X I I I .

Argus centoculus sopitus & imperfectus.

I. Metam.

Ethicè.

1. Fucata eloquentia.
2. Puellarum custodia.
3. Puellarum levitas, & sera pœnitudo.

Intra alia pudenda Jovis facta, quæ cœlicolis ipsum terrigenisque infamem reddiderunt, etiam libido fuit, qua *Ionem*, Inachi fluvij filiam, feedè deporit. Flagitium subodorata Juno, Jovis uxor, in graves, ut pœna erat, iras exarsit. Iupiter pellicem oculis iracundæ conjugis subducurus, eam transformavit in juvencam. Juno tamen suspicata